

Květen 2026

Korespondenční volby: zhodnocení prvních zkušeností

Karel Sál

Shrnutí

Po letech intenzivních debat bylo v České republice zavedeno korespondenční hlasování, které voliči mohli poprvé využít v parlamentních volbách na podzim roku 2025. Naplnila se očekávání zastánců, kteří změnu vnímali jako krok k širší dostupnosti voleb? A naopak, potvrdily se obavy kritiků? A jakým způsobem se hlasy českých občanů žijících v zahraničí promítly do celkových volebních výsledků v České republice?

Hlavní body

- Korespondenčně ve volbách roku 2025 hlasovalo 8 978 osob, přičemž 8 757 hlasů bylo platných. To představuje pouze přibližně 30 % hlasujících v zahraničí a zlomek původních odhadů (100–300 tisíc hlasů).
- Výzkumy ukazují pomalé přijímání nových volebních metod a malý mobilizační účinek. Korespondenční volba tak spíše změnila způsob hlasování již aktivních voličů, než že by přivedla desetitisíce nových.
- Zavedení korespondenční volby reálně pomohlo nižším stovkám občanů žijících v zahraničí, pro které je cesta do volební místnosti na ambasádě či generálním konzulátu skutečně komplikovaná. Drtivá většina hlasů však byla odevzdána v evropských státech.

Slibné vyhlídky, realita slabší

Začněme nejprve trochou statistiky. K volbám do Poslanecké sněmovny se v roce 2025 přihlásilo 37 654 voličů ze zahraničí (tj. 0,46 % všech oprávněných voličů), z nichž nakonec 29 888 odevzdalo svůj hlas (tj. podíl 0,53 % všech odevzdaných hlasů). Volební účast v zahraničí činila 79,38 %, tedy o celých 10,43 procentního bodu více než celková volební účast. Z oněch 29 888 voličů využilo korespondenční volbu 8 978 občanů, poštu tedy využilo přibližně 30 % všech hlasujících v zahraničí.

U 221 obálek bylo rozhodnuto, že nespĺňují zákonné podmínky (např. chybějící identifikační lístek, zapomenutý podpis či záznam komise o tom, že dotyčný již hlasoval jiným způsobem). Zbýlých 8 757 platných hlasů bylo rozděleno do čtyř volebních obvodů dle přílohy č. 1 zákona č. 268/2024 Sb., tedy do Praha (792 platných hlasů ze států ve skupině „ostatní svět“¹), Středočeský kraj (1 384 platných hlasů ze skupiny států „Amerika“²), Jihomoravský kraj (4 296 platných hlasů ze skupiny států „ostatní Evropa“³) a Moravskoslezský kraj (2 285 platných hlasů ze skupiny států „západní Evropa“⁴).

V porovnání s rokem 2021, kdy ještě nebyla korespondenční volba k dispozici, vidíme nárůst počtu oprávněných i zúčastněných voličů a také platných hlasů (viz tabulka č. 1 níže). Na druhou stranu je po prvních volbách zřejmé, že korespondenční volba nenaplnila očekávání. Ministerstvo zahraničních věcí České republiky pod vedením Jan Lipavského odhadovalo, že ze 600 tisíc českých občanů žijících v zahraničí by mohlo korespondenčně nově hlasovat až 100 tisíc lidí (CNN Prima News, 2024). Ivan Bartoš „na základě konzultací s odborníky a srovnání se zahraničními příklady odhadl, že korespondenční volba může přinést 100–150 tisíc nových hlasů“, a tehdejší ministr vnitra Vít Rakušan dokonce operoval s číslem 300 000 (Grim, 2024).

Realita však byla zcela jiná. Celkem v zahraničí hlasovalo korespondenčně pouze 8 978 občanů, což není ani desetina toho, co Ministerstvo zahraničních věcí České republiky či vládní představitelé očekávali. Skutečná čísla tak dávají za pravdu spíše kritikům, jako byla Alena Schillerová („Skutečně mě fascinují ty obrovské rozdíly mezi čísly, které uvádějí zástupci pětikoalice“), ale také Marek Bendaovi („Myslím si, že se to z obou stran hrozně přeceňuje. Nebude to znamenat nárůst o desítky nebo stovky tisíc hlasů ze zahraničí a zásadním způsobem to neovlivní průběh voleb.“) (Grim, 2024).

---

¹ Alžírsko, Arménie, Austrálie, Ázerbájdžán, Čína, Egypt, Etiopie, Filipíny, Ghana, Gruzie, Indie, Indonésie, Irák, Írán, Izrael, Japonsko, Jižní Afrika, Jordánsko, Kambodža, Katar, Kazachstán, Keňa, Konžská demokratická republika, Jižní Korea, Kuvajt, Kypr, Libanon, Malajsie, Maroko, Mongolsko, Myanmar, Nigérie, Pákistán, Saúdská Arábie, Senegal, Singapur, Spojené arabské emiráty, Sýrie, Thajsko, Tchaj-wan, Tunisko, Turecko, Uzbekistán, Vietnam a Zambie.

² Argentina, Brazílie, Chile, Kanada, Kolumbie, Kuba, Mexiko, Peru a Spojené státy americké.

³ Albánie, Bělorusko, Bosna a Hercegovina, Bulharsko, Černá Hora, Dánsko, Estonsko, Finsko, Chorvatsko, Itálie, Kosovo, Litva, Lotyšsko, Maďarsko, Moldavsko, Německo, Norsko, Polsko, Rakousko, Rumunsko, Rusko, Řecko, Severní Makedonie, Slovensko, Slovinsko, Srbsko, Vatikán, Švédsko, Švýcarsko a Ukrajina.

⁴ Belgie, Francie, Irsko, Lucembursko, Nizozemsko, Portugalsko, Spojené království a Španělsko.

Tabulka 1: Počty oprávněných a zúčastněných voličů, volební účast a počet platných hlasů ze zahraničí ve volbách do PS PČR od roku 2002

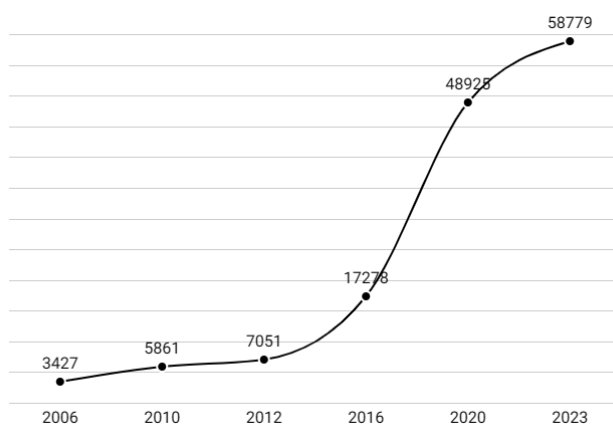
volby	voličů v seznamu	zúčastněných voličů	z toho koresp. hl.	volební účast [%]	platných hlasů
PV 2002	4 135	3 763	---	91,00	3 742
PV 2006	8 041	6 744	---	83,87	6 702
PV 2010	10 667	8 222	---	77,08	8 172
PV 2013	14 132	10 571	---	74,80	10 529
PV 2017	14 990	10 527	---	70,23	10 494
PV 2021	18 808	13 236	---	70,37	13 184
PV 2025	37 654	29 888	8 978	79,38	27 945

Zdroj dat: ČSÚ, 2026.

Zprv je dobré si říci, že čísla avizovaná minulou vládou byla naprosto mimo realitu. Otázkou zůstává, zda šlo o záměr (aby se zvýšila mediální důležitost tématu a tím také šance na jeho prosazení v rámci legislativního procesu), nebo spíše o naivitu kombinovanou s nedostatečnou odbornou přípravou. Díky dnes již nepříliš novým volebně-behaviorálním studiím (shrnutí např. Lukáš Linek, 2013) totiž víme, že adopce nových volebních technik je poměrně pomalá a danou novinku primárně využívají již aktivní voliči, kteří pouze změní způsob odevzdání hlasu. Mobilizační účinek korespondenčních voleb, tedy situace, kdy nová volební technika přitáhne k urnám dosud absentující voliče, je omezený. Navíc samotná adopce (při pozitivním přijetí) představuje dlouhodobý a nejistý proces, do něhož vstupuje celá řada obtížně měřitelných, ale potenciálně významných proměnných.

Na příkladu Slovensko (viz graf č. 1 níže) můžeme například konstatovat, že volební technika potřebuje několik volebních cyklů k tomu, aby voliči novinku široce adoptovali, a že boom korespondenčních voleb na Slovensko nastal mezi lety 2012 a 2020. To může být částečně pravda, zároveň však taková interpretace ignoruje fakt, že mezi lety 2006 a 2023 se významně zvýšil počet oprávněných (+231 070) i zúčastněných voličů (+93 856), stejně jako došlo ke změnám v migračním chování slovenské dospělé populace (ŠÚSR, 2024). Předpokládat, že Češi budou korespondenční volbu adoptovat ve stejném rozsahu a stejně rychle jako Slováci, a to i přesto, že vykazují odlišné emigrační tendence než obyvatelé Slovensko, je zkrátka nedostatečné.

Graf 1: Absolutní počty korespondenčních hlasů ve volbách do Národní rady Slovenské republiky v letech 2006–2023

Zdroj: Grim, 2026.

Z výše uvedených důvodů bychom měli polemizovat s myšlenkou, že za mimořádným nárůstem voličů přihlášených a volicích v zahraničí v těchto volbách stojí právě možnost zaslat hlas poštou. Pokud se podíváme na tabulku č. 1 výše, vidíme, že k nárůstu voličů došlo hlavně na ambasádách a generálních konzulátech. V hypotetickém případě, kdy by ve volbách v roce 2025 nebylo možno hlasovat poštou a ti, kteří tímto způsobem hlasovali, by tedy k urnám kvůli dopravním a časovým komplikacím nedorazili (ze studií víme, že drtivá většina z nich by stejně přišla), stále by v zahraničí hlasovalo o cca 7500 voličů více než v roce 2021. Důvodem zvýšení počtu voličů tak bude spíše celková atmosféra ve společnosti, rostoucí konflikt a celková mobilizace, která se skrze média a sociální sítě propisuje i do zahraničí než vlastní korespondenční volby. Češi také dále mění své chování, a to hlavně u cest do zahraničí, kdy je rozdíl mezi covidovým rokem 2021 a rokem 2025 poměrně zásadní.

To také nabourává jeden z hlavních cílů navrhovatelů zákona o korespondenčních volbách, který v důvodové zprávě uvádí: „Umožnit jim [tj. voličům v zahraničí; pozn. autora] hlasovat poštou mnohdy znamená umožnit jim realizaci volebního práva za rozumných podmínek. Platí to zejména pro velké územní obvody zastupitelských úřadů (v Americe a Austrálii).“ (596/0: 15)

Pokud se podíváme na celkové výsledky, vidíme, že drtivá část korespondenčních hlasů (6742 z celkových 8978 odevzdaných obálek; tj. 75,1 %) byla odevzdána v Evropě, kde má volič v zahraničí ambasádu či samotnou ČR poměrně blízko. Zbýlých 2 236 korespondenčních hlasů pak připadá na zbylé státy světa. Reálně se tak bavíme maximálně o stovkách voličů, pro které platí onen prezentovaný demokratický deficit z důvodové zprávy⁵ – tj. přílišná vzdálenost, komplikovaná, časově a finančně nákladná cesta do volební místnosti. Takoví voliči skutečně existují, jen jich je v celkovém součtu velmi málo (cca stovky) a data to potvrzují.

Vliv korespondenčních voleb a voličů v zahraničí obecně

Další velkým tématem spojeným s korespondenčními volbami bylo ovlivnění výsledků voleb v ČR. Vzhledem k tomu, že korespondenčních hlasů nakonec do skrutinia prošlo pouze 8757 a ty ještě byly v poměrech 792:1384:4296:2285 rozděleny do 4 největších obvodů, tj. do Prahy, Středočeského, Jihomoravského a Moravskoslezského kraje, i laik musí dojít k závěru, že vliv byl opravdu marginální.

Pokud se zaměříme na poměry mezi celkovým podílem hlasů a podílem hlasů získaným v zahraničí u stran postupujících v roce 2025 do skrutinia (ANO, ODS, TOP 09, KDU-ČSL, STAN, Piráti, SPD a Motoristé), získáme tabulku č. 2 níže. Zatímco ANO vykazuje nejvyšší negativní disproporci mezi celkovými výsledky a výsledky v zahraničí (-30,56 p. b.), nejlépe dopadli Piráti (19,27 p. b.), následovaní SPOLU (15,9 p. b.) a STAN (10,25 p. b.). Z výsledků voleb v letech 2013 až 2025 je zřejmé, že strany současné opozice vykazují lepší výsledky v zahraničí než vládní subjekty a trend se nemění ani při existenci korespondenčních voleb (viz tabulka č. 2 níže).

---

⁵ „Výkon volebního práva v zahraničí je však našim občanům mnohdy komplikován velkou vzdáleností mezi místem jejich bydliště a zastupitelským úřadem. Jde zejména o státy jako Spojené státy americké, Kanada či Austrálie, kde žijí početné skupiny českých krajanů.“ (596/0: 12)

Tabulka 2: Poměr hlasů získaných ve volbách, poměr hlasů získaných v zahraničí a výsledná disproporce stran ANO, ODS, TOP 09, KDU-ČSL, STAN, Pirátů, SPD a Motoristů v letech 2013–2025

strana	PV 2013			PV 2017			PV 2021			PV 2025		
	ČR [% hlasů]	zahraničí [% hlasů]	dispr. [p.b]	ČR [% hlasů]	zahraničí [% hlasů]	dispr. [p.b]	ČR [% hlasů]	zahraničí [% hlasů]	dispr. [p.b]	ČR [% hlasů]	zahraničí [% hlasů]	dispr. [p.b]
ODS	7,72	10,45	2,73	11,32	12,53	1,21	27,79	34,26	6,47	23,36	39,26	15,90
TOP 09	11,99	36,55	24,56	5,31	26,09	20,78	s ODS	s ODS	---	s ODS	s ODS	---
KDU-ČSL	6,78	9,95	3,17	5,80	7,39	1,59	s ODS	s ODS	---	s ODS	s ODS	---
Piráti	2,66	2,85	0,19	10,79	19,48	8,69	15,62	50,47	34,85	8,97	28,24	19,27
STAN	s TOP 09	s TOP 09	---	5,18	7,17	1,99	s Piráti	s Piráti	---	11,23	21,48	10,25
ANO	18,65	9,55	-9,10	29,64	7,62	-22,02	27,12	4,99	-22,13	34,51	3,95	-30,56
Úsvit/SPD	6,88	1,87	-5,01	10,64	4,10	-6,54	9,56	2,19	-7,37	7,78	2,04	-5,74
Motoristé	nekan.	nekan.	---	nekan.	nekan.	---	nekan.	nekan.	---	6,77	2,32	-4,45

Zdroj dat: ČSÚ 2026; vlastní výpočty.

Problémem okrskových dat, která poskytuje Český statistický úřad, je skutečnost, že neobsahují informace o počtech hlasů pro jednotlivé strany s ohledem na typ použité volební techniky (tedy zda volič v zahraničí hlasoval korespondenčně, nebo fyzicky na ambasádě). Při analýze tak nelze oddělit pouze hlasy z korespondenční volby, a je proto nutné pracovat se všemi hlasy odevzdanými v zahraničí, tedy jak s těmi odevzdanými fyzicky na ambasádě, tak s hlasy zaslány poštou.

A jak by hypoteticky dopadly volby, kdyby se jich účastnili pouze voliči v Česká republika – tedy v situaci, kdy by nebylo možné hlasovat v zahraničí vůbec a voliči, kteří ve skutečnosti v parlamentních volbách 2025 hlasovali v zahraničí, by se rozhodli na protest necestovat zpět do Česká republika a všichni by ve shodě absentovali? To ukazuje tabulka č. 3 níže. Z hlediska utváření vlády by se situace výrazně nezměnila, jelikož počty mandátů pro jednotlivé strany by zůstaly stejné. Současná koalice ANO + SPD + Motoristé sobě by nadále držela většinu 108 křesel.

Tabulka 3: Přepočtený výsledek PV 2025 bez hlasů odevzdaných v zahraničí

strana	real přepočtený hlasů PV 2025			real přepočtený mandátů PV 2025		
	[abs.]	[abs.]	+/-	mandátů	mandátů	+/-
ANO	1 939 403	1 940 507	-1 104	80	80	0
SPOLU	1 302 374	1 313 346	-10 972	52	52	0
Piráti	496 644	504 537	-7 893	18	18	0
STAN	625 509	631 512	-6 003	22	22	0
SPD	437 039	437 611	-572	15	15	0
Motoristé	379 951	380 601	-650	13	13	0

Zdroj dat: ČSÚ 2026; vlastní výpočty.

Co by se změnilo, je rozložení mandátů v jednotlivých skrutiniích. ANO by namísto 78 mandátů v prvním skrutiniu a dvou mandátů ve skrutiniu druhém získalo 77 mandátů v prvním a tři ve druhém skrutiniu. U ostatních subjektů by se poměry mezi skrutinií nezměnily.

V důsledku nižší distribuce hlasů do čtyř největších obvodů by se dále změnilo rozložení mandátů mezi jednotlivými kraji, i když rovněž ne nijak výrazně. Jihomoravský kraj a Moravskoslezský kraj by každý přišly o jeden rozdělovaný mandát (z 24 na 23 křesel, respektive z 22 na 21). Naopak by posílily Středočeský kraj (z 26 na 27 křesel) a Jihočeský kraj (z 12 na 13 křesel).

To by přirozeně mělo dopad na poslaneckou reprezentaci jednotlivých stran v Poslanecké sněmovně. U ANO, SPOLU, SPD a Motoristé sobě by všichni zvolení poslanci zůstali stejní, ať už by se hlasy

ze zahraničí započítávaly, nebo nikoli. U Piráti by se do sněmovny nedostala Andrea Hoffmannová z kandidátky v Moravskoslezský kraji, ale nově by stranu reprezentovala Helena Straková ze Středočeský kraje. U STAN by naopak mandát nezískal Jakub Krainer v Jihomoravský kraji a místo něj by v Poslanecké sněmovně zasedla Barbora Poláčková (nestranička) z jihočeské kandidátky.

Rozdíl mezi variantou bez hlasů ze zahraničí a reálným stavem tak spočívá v tom, že by se změnili dva poslanci u dvou stran (Piráti a STAN). STAN by zároveň reprezentovalo více žen (14 namísto současných 13) a místo straníka (Krainer) by v poslaneckém klubu zasedla nestranička (Poláčková). Celkový vliv zahraničních hlasů je tak v konečném důsledku velmi omezený.

S tím souvisí i skutečnost, že současný systém rozdělování hlasů ze zahraničí (tj. fixně mezi čtyři největší obvody) nedává z pohledu regionální reprezentace příliš smysl. Důvodem současného nastavení byly obavy z ovlivnění volební soutěže a zmiňuje to i samotná důvodová zpráva: „Obava z vychýlení rovnováhy při volbách do Poslanecké sněmovny způsobená přičítáním hlasů do jednoho volebního kraje je však lichá, neboť novela zákona o volbách do Parlamentu přijatá ve spojitosti se zákonem o správě voleb již zavedla rozdělování hlasů voličů ze zahraničí při těchto volbách do (...) největších krajů.“ (596/0: 13)

Z hlediska regionální reprezentace, která je v poměrných systémech využívajících více volebních obvodů (tj. v případě Česká republika) mimořádně důležitá, však nedává příliš smysl, aby volič v Spojené státy americké, který se před svým odchodem z Česká republika celý život účastnil politického života například v Brno, byl najednou započítáván do Středočeský kraje jen proto, že o tom rozhodl los volební komise. Český volební systém si dlouhodobě příliš neláme hlavu s tím, kam mají být hlasy voličů v zahraničí započítávány. V minulosti šlo o jeden obvod, od voleb v roce 2025 o čtyři, stále však ignorujeme fakt, že většina voličů má prokazatelný vztah ke konkrétnímu místu v určitém volebním obvodu.

I u občanů, kteří žijí v zahraničí po dlouhá desetiletí, lze územní příslušnost ke konkrétní obci poměrně jednoduše stanovit. Dobrým příkladem je Rakousko, které jednotlivé hlasy ze zahraničí v rámci parlamentních voleb přiřazuje ke konkrétní obci na základě celé kaskády kritérií (Bundesministerium Inneres, 2025: 4; překlad autora):

1. místo zápisu do seznamu voličů, pokud ne...
2. místo posledního bydliště v Rakousko, pokud ne...
3. místo posledního bydliště rodičů v Rakousko, pokud ne...
4. místo narození v Rakousko, pokud ne...
5. místo bydliště manžela či manželky v Rakousko, pokud ne...
6. místo posledního výkonu povolání v Rakousko, pokud ne...
7. místo vlastnictví nemovitosti v Rakousko, pokud ne...
8. místo držby majetku či výkonu majetkových práv v Rakousko, pokud ne...
9. další vztahy k Rakousko.

Voliči vyplní své hlasovací lístky a pošlou je zpět na určenou adresu v Rakousko. Hlasy jsou následně započítávány v domovské obci, což je logické, protože je tím zachována územní příslušnost voličů hlasujících poštou. Podobný systém funguje například v Maďarsko, což byl jeden z důvodů, proč zjištění definitivních výsledků parlamentních voleb trvalo několik dní. Oproti tomu na Slovensko taková situace nenastává, jelikož pro volby do Národní rada Slovenské republiky je zřizován pouze jeden volební obvod, a tudíž je jedno, zda hlasy přijdou do Bratislavay či do Košice.

Česká republika by měla problém reprezentace voličů v zahraničí urychleně řešit, jelikož – jak předpokládali i předkladatelé zákona – počty takových voličů budou s časem růst. A s jejich vyšším

podílem bude stále evidentnější, že současný systém alokace hlasů vytváří nelogické a v některých případech až absurdní situace.

Závěr

Pokud to shrneme, zavedení korespondenční volby nenaplnilo očekávání předkladatelů. Počty hlasujících poštou se pohybují pouze v jednotkách tisíců a drtivá většina hlasů byla odevzdána v evropských státech. Argument „voličů daleko od volebních místností“ je sice validní, reálně se však týká pouze nižších stovek českých občanů.

Paradoxní zároveň je, že při snaze narovnat přístup k výkonu volebního práva zákonodárci vytvořili novou nerovnost. V současnosti má volič na území Česká republika k dispozici méně volebních technik než volič pobývající v zahraničí. Při pokusu odstranit nerovnost pro stovky občanů jsme tak vytvořili 8 215 662 méně „rovných“ individuí, která mají tu smůlu, že hlasují doma. Z privilegovaných (jelikož to podle navrhovatelů měli blíže k volební místnosti než jiní) se tak stali diskriminovaní. To je pravděpodobně největší efekt zavedení korespondenční volby, což je poměrně smutné.

Při pohledu na statistiku využívání korespondenční volby pak nutně vyvstává otázka, co bylo skutečným důvodem přijetí tohoto zákona. Zda šlo o opravdovou snahu pomoci českým krajanům v zahraničí, nebo spíše o poměrně přímočarou kalkulaci, že uvolněním bariér pro výkon volebního práva pouze pro občany mimo Česká republika by mohl vzrůst počet voličů, kteří v drtivé většině případů podporují strany tehdejší vládní koalice (viz tabulka č. 2 výše). Na tuto otázku si však musí odpovědět každý sám.

Zdroje

- 596/0 - Návrh poslanců Víta Rakušana, Petra Fialy, Mariana Jurečky, Markéty Pekarové Adamové, Ivana Bartoše, Josefa Cogana, Marka Bendy, Aleše Dufka, Jana Jakoba, Jakuba Michálka, Lucie Potůčkové, Evy Decroix, Jiřího Navrátila, Michala Zuny a Olgy Richterové na vydání zákona, kterým se mění zákon o správě voleb a některé další zákony. Zástupce předkladatele: Rakušan V. a další. Doručeno poslancům: 7. prosince 2023 v 15:27. <https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=239826>
- Bundesministerium Inneres, (2025). Antrag auf Eintragung in die (Verbleib in der) Wählerevidenz und/oder Europa-Wählerevidenz. Publ.: 22. 12. 2025. https://www.bmi.gv.at/412/files/formular_antrag_waehlerevidenz_auslandsoesterreicher_nbf_20240318.pdf
- CNN Prima News, (2024). Ministerstvo zahraničí promluvilo ke korespondenční volbě. Záznam tiskové konference MZV. Publ.: 23. 1. 2024, 11:42. <https://cnn.iprima.cz/video/ministerstvo-zahranici-promluvilo-ke-korespondencni-volbe>
- ČSÚ, (2026). Výsledky voleb a referend. www.volby.cz
- Grim, J. (2024). Kolik hlasů navíc přinese korespondenční volba? Z koalice zní odhady od jednotek až do stovek tisíc. Irozhlas.cz. Publ.: 19. 1. 2024, 6:30. https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/kolik-hlasu-navic-prinese-korespondencni-volba-z-koalice-zni-odhady-od-jednotek-2401190630_jgr
- ŠÚSR, (2024). Voľby do Národnej rady Slovenskej republiky. Publ.: 7. 2. 2024. slovak.statistics.sk/wps/portal/ext/themes/elections/parliament
- Linek, L. (2013). Kam se ztratili voliči? Vysvětlení vývoje volební účasti v České republice v letech 1990–2010. Brno: CDK.

Autor

KAREL SÁL

Analytik

Karel Sál, Ph.D. je politolog specializující se na volební systémy, volební chování a cílení na voličské skupiny. Je expertem na průzkumy veřejného mínění a nové výzkumné techniky. Spolupracuje s politickými stranami, kterým pomáhá s přizpůsobováním volebních kampaní cílovým skupinám, selekcí témat a analýzou médií. Jeho práce pro IPPS se zaměřuje na rozpad tradičních ideologických systémů, otázku svobody projevu, budoucnost evropské integrace a českou domácí politiku.

Vydavatel

INSTITUT PRO POLITIKU A SPOLEČNOST

Posláním Institutu je zkvalitňování českého politického a veřejného prostředí prostřednictvím profesionální a otevřené diskuse a vytvoření živé platformy, která pojmenovává zásadní problémy, vypracovává jejich analýzy a nabízí recepty pro jejich řešení formou spolupráce expertů a politiků, mezinárodních konferencí, seminářů, veřejných diskuzí, politických a společenských analýz dostupných celé české společnosti. Jsme přesvědčeni, že otevřená odborná diskuse a poznání podstaty a příčin jednotlivých problémů jsou nutným předpokladem jakéhokoli úspěšného řešení problémů současné společnosti.

Martinská 2, 110 00 Praha 1

www.politikaspolecnost.cz

+420 602 502 674

office@politikaspolecnost.cz